

Praktické informace

Zatímco české rybníky a řeky ožívají rybáři již od brzkého jara, norské fjordy lákají k rybolovu právě nyní. Hluboké zátoky – fjordy – jsou jen několik kilometrů široké, zato mohou být i přes sto kilometrů dlouhé. Žije v nich nepřeberné množství tresků, lososů, makrel, mořských pstruhů i větších ryb.

Pokud se vydáte do Norska, musíte počítat s tím, že cesta je zdoluhavá a náročná, především při nočních přejezdech, kdy vám může cestu zkrášlit zbloudilý los. Pravděpodobně nejlepší trasa z Prahy vede přes Rostock, Trelleborg a Oslo. Je nutné mít na paměti, že ve Skandinávii platí omezená rychlost a radno ji dodržovat. Pokuty jsou velmi tučné a zdejší policisté a soudci nesmlouvají. Norské „*allemannsrett*“ – právo každého – zase umožňuje postavit si stan kdekoli, avšak nejméně 150 metrů od nejbližšího domu. Stačí proto vyjet z Osla, odbočit z hlavní silnice a máte pocit, že jste zbyli na světě sami. Nikde nic, žádný Nor, ticho, ani elektrické dráty nejsou na obzoru vidět. Chaty u rybářských lokalit lze pronajmout od deseti do padesáti tisíc. Chata je většinou pro šest osob a patří k ní motorový člun.

Internet

<http://www.rybolov.com>
užitečné informace o rybaření v Norsku, lze objednat i chatku s motorovým člunem



Mapa: Kartografie Praha

Na ryby do Norska



Snímek: ISFA

Jezdím do Norska na ryby proto, že na rozdíl od českých vod každý den nějakou rybu chytím, ale hlavně pro ten pocit návratu k přírodě. V Norsku totiž nevládnou ve skutečnosti žádní politici, ale Matka příroda, a s tou nikdo nic nenadělá.

Norsko, to je především úžasná příroda, která překvapuje rozmanitostí barev a tvarů, skalních štítů a malebných jezer. Cestou k rybářským lokalitám je navíc možné spatřit nepřeberné množství zvířat: losy, orly a dále na severu i soby či medvědy. Je to zároveň země s nejsložitější předpovědí počasí, která vám stejně není nic platná, protože za první zátáčkou je to všechno jinak.

Norsko je pro rybáře zaslíbenou zemí: chatka na str-

mém břehu, jejíž pilíře olizuje příliv. Výhled přes fjord na rozebrané skály pokryté sněhem. Půlnoční slunce odrážející se od mořské hladiny.

V norských fjordech se dají chytat ryby mnoha způsobů a každý rybář má svoje finty a recepty. Pokud však nechytáte pro obchod Ryby drůbež, ale pro zábavu, doporučuji tvrdší třípytkovací prut opatřený šňůrou fire-line č. 12 až č. 17 a větší rotační třípytkou nebo příměšenou plandavkou, případně twistem.

Na lov se vyjíždí většinou, když vrcholí příliv, ať ve dne nebo v noci. Pomalu se proplovává nesčetnými zátokami, kde se na hloubkách od pěti do pětadvaceti metrů pilně prohazuje. Návnadu je třeba popotahovat pěkně po dně a nenechat se odradit

záběrem o korál či „mořskou okurku“ (sumýše).

Zvláštním způsobem lovu v norských fjordech je „pilkrování“, správně pirkování. Chce to krátký silný prut, velký naviják, 300 metrů silné šňůry a nafouklé svaly na rukou. Jako návnada slouží 300 až 400 gramů těžká olověná rybička, nad kterou je několik návazců s různými plíškami, perličkami nebo gumovými potvorami. Tohle monstrum se pustí až docela na dno a pozdvihováním prutu se do dna klepe velkou rybičkou na konci. Je to úmorné, ale lze tak dosáhnout trofejních úlovků. Můžete ulovit nejen metrové tresky, ale i exotické mořské kočky nebo mořské dasy.

Každý rybář to zná. Souседovo místo a protější břeh jsou o hodně lepší. Tak se rybáři vydávají na malých loďkách přes zdánlivě klidné a bezpečné fjordy. Stačí nedávat pozor na nevyzpytatelné počasí a je zle. Jednou jsme vyjžděli s rozepnutými bundami, protože slunce pálilo a na hladině větřík čeril složité vzory z malých vlnek. Motor spokojeně brblal, loďka se pohupovala, slunce pálilo. Zavřel jsem oči a vtom se zatmělo a člun prudce poskočil. Dohnal nás černý mrak se sněhovou bouřkou. Vlny rychle narůstaly a rázem měly nebezpečné bílé čepice. Zpátky proti větru bylo vyloučené se vracet. A tak zbyl malý holý ostrůvek, k němuž jsme se probojovali z posledních sil čtyřkoňového motoru. Pak jsme jen seděli, modlili se, aby vlny neutrhly špatně zatkotvenou loď. Tři hodiny. Naráz všechno utichlo, my jsme vyliili vodu z člunu a mazali domů.

Tak přátelé, na loď nikdy bez vesty a očí pořád otevřené. Zaručuji vám v zemi zvané ve staronordštině Nordvegr, tedy Cesta na sever, nezapomenutelné zážitky. Petrův zdar. ●

Jiří I. Ruml